

عنوان مقاله:

نقش محدودکننده حسن نیت در مذاکرات

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش حقوق خصوصی، دوره 4، شماره 14 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسنده:

مرتضی حاجی پور - استادیار دانشگاه شهید مدنی آذربایجان

خلاصه مقاله:

معمولا انعقاد هر قراردادی منوط به انجام مذاکره بین طرفین رابطه و انعقاد قرارداد در صورت حصول توافق است. قبل از انعقاد قرارداد اصل حاکم بر رابطه پیش قراردادی، آزادی طرفین در ورود به مذاکره، ادامه آن و خروج از آن و تعقیب منافع شخصی است. آزادی مذاکره و تعقیب منافع شخصی همواره یکی از اصول حاکم در حقوق قراردادهای بوده است، ولی حاکمیت مطلق این اصول در مواردی منتهی به نتایج غیرقابل قبول میشود. ازاینرو امروزه اطلاق این اصول از طریق ابزارهای مختلف حقوقی منجمله حسن نیت، انصاف، منع سوءاستفاده از حق و ... محدود شده است. این مقاله در نظر دارد با روش توصیفی و تحلیلی نقش حسن نیت را در کنترل و تحدید اصل آزادی مذاکره مورد بررسی قرار دهد و به اجمال میتوان گفت تحمیل مسئولیت بر مبنای حسن نیت میتواند در ایجاد تعادل بین اصل آزادی مذاکره و احترام به اعتماد اشخاص در روابط اجتماعی کمک کند.

کلمات کلیدی:

حسن نیت، اصل آزادی مذاکره، مذاکره، قطع مذاکره و مسئولیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/683100>

